

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322203468
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:4322203468.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

16Csp/82/2022

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 1.646,58 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

16Csp/82/2022

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banka) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.09.2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.646,58 eura spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 27 % ročne zo sumy 681,17 eura od 17.01.2020 do zaplatenia, zo sumy 672,17 eura od 17.01.2020 do zaplatenia, zákonnými úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 799,49 eura od 17.01.2020 do zaplatenia, zo sumy 789,09 eura od 17.01.2020 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a to titulom zmlúv o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, ktoré obe zmluvy boli so žalovanou uzatvorené dňa 13.12.2018. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.12.2018 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej, Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len „úverová zmluva I“) podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb podľa Zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách. Obsahom úverovej zmluvy I bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy žalovaná súhlasila s tým, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanej predal tovar

opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu žalobca poskytol prvé čerpanie úveru žalovanej tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanej vydal kreditnú kartu na jej meno a poskytol jej dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 736,82 eura tak, že sumu 710,92 eura žalovaná čerpala výbermi hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 25,90 eura predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, žalobcovi uhradila len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 194,- eur, čo preukazuje výpis z úverového účtu žalovanej. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej, žalobca vyhlásil dňa 16.01.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Podľa bodu 7.2. úverovej zmluvy, banka je oprávnená v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Podľa bodu 7.4. úverovej zmluvy, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči banke. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Právny predchodca žalobcu poukázal ďalej na § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona, pričom tiež uviedol, že uvedená povinnosť trvá až do vrátenia peňažných prostriedkov. Záverom zhrnul, že vzhľadom k uvedeným skutočnostiam má žalovaná voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 828,49 eura (681,17 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 110,55 eura z titulu dlžných úrokov z úveru, 7,77 eura z titulu dlžného poisťného z úveru, 29,- eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,00 % ročne zo sumy 681,17 eura od 17.01.2020 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 799,49 eura od 17.01.2020 do zaplatenia. Právny predchodca žalobcu ďalej uviedol, že dňa 13.12.2018 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej, Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty (ďalej len „úverová zmluva II“) podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb podľa Zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách. Obsahom úverovej zmluvy II bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy žalovaná súhlasila s tým, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanej predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu žalobca poskytol prvé čerpanie úveru žalovanej tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanej vydal kreditnú kartu na jej meno a poskytol jej dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 777,90 eura tak, že sumu 753,- eur žalovaná čerpala výbermi hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 24,90 eura predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, žalobcovi uhradila len časť dlžnej sumy a to sumu vo výške 241,64 eura, čo preukazuje výpis z úverového účtu žalovanej. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej, žalobca vyhlásil dňa 16.01.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Podľa bodu 7.2. úverovej zmluvy, banka je oprávnená v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Podľa bodu 7.4. úverovej zmluvy, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči banke. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných

prostriedkov v celom rozsahu. Právny predchodca žalobcu poukázal ďalej na § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona, pričom tiež uviedol, že uvedená povinnosť trvá až do vrátenia peňažných prostriedkov. Záverom zhrnul, že vzhľadom k uvedeným skutočnostiam má žalovaná voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 818,09 eura (672,17 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 109,15 eura z titulu dlžných úrokov z úveru, 7,77 eura z titulu dlžného poistného z úveru, 29,- eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,00 % ročne zo sumy 672,17 eura od 17.01.2020 do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 789,09 eura od 17.01.2020 do zaplataenia.

2. Súd vydal vo veci dňa 27.09.2022 platobný rozkaz sp. zn.: 16Csp/82/2022 – 62, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto súd platobný rozkaz uznesením sp. zn.: 16Csp/82/2022 – 101 zo dňa 19.04.2023 zrušil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2023.

3. Dňa 04.07.2023 bolo súdu doručené Oznámenie o postúpení pohľadávky – návrh na zmenu žalobcu v súdnom konaní a to z dôvodu postúpenia pohľadávky uplatňovanej v tomto konaní. Na základe návrhu pôvodného žalobcu preto súd uznesením sp. zn.: 16Csp/82/2022 – 199 zo dňa 28.09.2023 vyhovel návrhu, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca a to spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., pôvodne so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.11.2023.

4. Právny zástupca žalobcu na výzvu súdu, aby žalobca v zmysle § 150 ods. 2 CSP preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom konaní a to s poukazom na platnosť postúpenia bankových pohľadávok, t. j. splnenie predpokladov na ich postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. a tiež nech preukáže posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver veriteľom pred uzavretím zmlúv v zmysle § 7 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Argumentoval, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to výzvami zo dňa 23.01.2020 označenými ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42776020350100, Predžalobná výzva“ a „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42776020350200, Predžalobná výzva“. Obe tieto výzvy predstavujú písomné výzvy s presnou špecifikáciou omeškanej sumy, ktoré boli do dispozičnej sféry žalovanej doručené viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky na žalobcu, pričom v tejto súvislosti tiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, a ktorý svoju neprítomnosť vopred písomne ospravedlnil podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.01.2024. V predmetnom podaní okrem iného uviedol, že podľa jeho názoru nárok uplatnený žalobou preukázal predloženými dôkazmi v celom rozsahu a medzi stranami nie sú sporné ani žiadne skutkové tvrdenia, v dôsledku čoho je potrebné všetky žalobcom tvrdené skutočnosti v tomto konaní, považovať v súlade s § 151 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. za nesporné. Uviedol ďalej, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom jeho rozsahu, a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali takto riadne preukázaný nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Iné rozhodnutie, ako vyhovie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť takýchto skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy, ktoré sa v tomto štádiu konania nejavia žalobcovi ako významné pre priznanie ním uplatneného nároku, nakoľko žalobca nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej, a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov

v tomto smere. Uviedol ďalej, že v prípade, ak sa žalovaná zúčastní na pojednávaní a/alebo sa v konaní vyjadrí, či už ústnym alebo písomným prejavom takým spôsobom, z ktorého bude zrejmé, že uznáva nárok uplatnený žalobcom, navrhuje vydať rozsudok pre uznanie nároku v zmysle § 282 a nasl. CSP. Záverom tiež uviedol, že v prípade, ak súd s ohľadom na vyššie uvedené nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, resp. požaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, potom si žalobca dovoľuje požiadať súd o písomné vyzvanie žalobcu na preukázanie uvedených skutočností a vzhľadom k vyššie uvedenému aj o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 17.01.2024 o 08.30 hod., nakoľko žalobca doposiaľ nemal vedomosť o prípadnom vnímaní akýchkoľvek skutočností ako sporných zo strany súdu.

6. V tejto súvislosti je v prvom rade nutné uviesť, že žiadne ustanovenie procesného predpisu, neopravňuje žalobcu vyvodzovať dôvodnosť ním uplatňovaného nároku zo zvoleného procesného postupu súdu v konaní, keď zvolenie konkrétneho procesného postupu súdu, je výlučne vecou súdu a to vzhľadom na uvádzané skutkové tvrdenia, predložené, prípadne označené dôkazy, vzniknutú procesnú situáciu, a to najmä s ohľadom na dodržanie zásady hospodárnosti konania. Súd je v zmysle § 150 ods. 2 CSP oprávnený na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností, požiadať strany sporu o ďalšie skutkové tvrdenia, čo však opäť neznamená, že pokiaľ strana tieto doplní, ním uplatňovaný nárok je bez ďalšieho dôvodný. To, ktoré skutkové tvrdenia považuje súd za nesporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie, ako aj predbežné právne posúdenie vecí, uvádza súd obligatórne na nariadenom pojednávaní, pokiaľ tak neučinil na predbežnom prejednaní sporu. Rovnako tak žalobcu žiadne ustanovenie procesného predpisu neopravňuje požadovať, aby pre prípad, že súd nebude uplatnený nárok považovať za preukázaný v celom rozsahu, aby ho súd v dôsledku jeho neprítomnosti na nariadenom pojednávaní, písomne vyzval a nariadené pojednávanie z uvedeného dôvodu odročil. Právny zástupca žalobcu sa na riadne nariadené pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil a pokiaľ v prejednávanej veci zvolil takúto procesnú stratégiu, v žiadnom prípade nemôže argumentovať, že iné ako ním očakávané rozhodnutie, je prekvapivým rozhodnutím, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý súdny proces. Právny zástupca žalobcu si mal možnosť na riadne nariadenom pojednávaní predbežný právny názor súdu v prejednávanej veci vypočítať a na pojednávaní právne argumentovať. Pokiaľ toto svoje oprávnenie v prejednávanej veci nevyužil, nemôže byť táto skutočnosť na ťarchu konajúceho súdu a porušením práva na spravodlivý súdny proces.

7. Žalovaná na pojednávaní k veci uviedla, že je ochotná platiť každý mesiac, keby sa dalo splátkovým kalendárom. Na otázku súdu, či si pre prípad úspechu uplatňuje voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania uviedla, že jej žiadne nevznikli, a preto si ich neuplatňuje.

8. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä žalobou, výpisom z Obchodného registra na právneho predchodcu žalobcu, Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb zo dňa 13.12.2018 (identifikačné číslo zmluvy 2654218652267615), spracovaním osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo, fotokópiou občianskeho preukazu žalovanej, prehľadom čerpania a úhrad, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42776020350200, výsledkom sledovania zásielky, Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere o vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb zo dňa 13.12.2018 (identifikačné číslo zmluvy: 265421865267609), spracovaním osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo, fotokópiou občianskeho preukazu žalovanej, prehľadom čerpania a úhrad, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42776020350100 zo dňa 23.01.2020, výsledkom sledovania zásielky, platobným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/82/2022 – 62 zo dňa 27.09.2022, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/82/2022 – 101 zo dňa 19.04.2023, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/82/2022 – 103 zo dňa 19.04.2023, oznámením o postúpení pohľadávky spolu s návrhom na zmenu žalobcu v súdnom konaní zo dňa 04.07.2023 s prílohami (Zmluva o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023), súhlasom so vstupom do konania spolu s prílohami (Zmluva o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023), uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/82/2022 – 199 zo dňa 28.09.2023, vyjadrením žalobcu zo dňa 14.12.2023 na výzvu súdu spolu s listinami týkajúcimi sa preskúmania bonity žalovanej, ospravedlnením neúčasti právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 13.12.2018 uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru do výšky schváleného úverového rámca. Prvé čerpanie je viazané na nákup tovaru alebo služby, ktorým mal byť v zmysle zmluvy „Samsung telefón“. Výška úverového rámca bola v zmluve uvádzaná vo výške 5.000,- eur, aktuálna výška úverového rámca vo výške 700,- eur, výška 1. čerpania revolvingového úveru 665,40 eura. Výška mesačnej splátky bola dojednaná ako minimálne 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, so splatnosťou 1. mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru, splatnosť ďalších mesačných splátok 10. deň v mesiaci. Výška úrokovej sadzby bola uvádzaná ako fixná, 27 % p. a., RPMN poskytnutého úveru uvádzaná vo výške 30,60 %, priemerná RPMN vo výške 22,34 %. V zmluve bol ďalej dojednaný komplexný balík poistenia s poplatkom za poistenie 5,29 %. Žalobca v zmluve ďalej uviedol dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN a to nasledovne: výška čerpania revolvingového úveru 700,- eur, s výškou mesačnej splátky 67,21 eura, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Veriteľ ďalej poukázal na skutočnosť, že pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru a že dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru a to aj pred poskytnutím revolvingového úveru. Uviedol tiež celkovú čiastku k zaplateniu vo výške 806,52 eura. V zmysle bodu 2. zmluvy, je zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzatvorená na dobu neurčitú.

10. Z potvrdenia vydaného veriteľom dňa 22.07.2022, vyplýva odfinancovanie peňažných prostriedkov na úverovom prípade 42776020350200 klienta A. B., v celkovej výške 710,92 eura. Z prehľadu úverového účtu žalovanej vyplýva predpis splátok vo výške 21,- eur, dlžná čiastka k 15.01.2020 predstavuje sumu 828,49 eura, pričom žalovaná uhradila právnenému predchodcovi žalobcu len sumu 194,- eur, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu listom zo dňa 23.01.2020 žalovanej oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru č. 42776020350200 a to ku dňu 16.01.2020, ktorá zásielka sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila s tým, že ju adresát neprevzal v odbernej lehote.

11. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 13.12.2018 uzatvorená ďalšia Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru do výšky schváleného úverového rámca. Prvé čerpanie je viazané na nákup tovaru alebo služby, ktorým mal byť v zmysle zmluvy „LG televízor“. Výška úverového rámca bola v zmluve uvádzaná vo výške 5.000,- eur, aktuálna výška úverového rámca vo výške 700,- eur, výška 1. čerpania revolvingového úveru 653,- eur. Výška mesačnej splátky bola dojednaná ako minimálne 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, so splatnosťou 1. mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru, splatnosť ďalších mesačných splátok 10. deň v mesiaci. Výška úrokovej sadzby bola uvádzaná ako fixná, 27 % p. a., RPMN poskytnutého úveru uvádzaná vo výške 30,60 %, priemerná RPMN vo výške 22,34 %. V zmluve bol ďalej dojednaný komplexný balík poistenia s poplatkom za poistenie 5,29 %. Žalobca v zmluve ďalej uviedol dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN a to nasledovne: výška čerpania revolvingového úveru 700,- eur, s výškou mesačnej splátky 67,21 eura, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Veriteľ ďalej poukázal na skutočnosť, že pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru a že dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru a to aj pred poskytnutím revolvingového úveru. Uviedol tiež celkovú čiastku k zaplateniu vo výške 806,52 eura. V zmysle bodu 2. zmluvy, je zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzatvorená na dobu neurčitú.

12. Z potvrdenia vydaného veriteľom dňa 10.08.2022, vyplýva odfinancovanie peňažných prostriedkov na úverovom prípade 42776020350100 klienta A. B., v celkovej výške 753,- eur. Z prehľadu úverového účtu žalovanej vyplýva predpis splátok vo výške 21,- eur, dlžná čiastka k 15.01.2020 predstavuje sumu 818,09 eura, pričom žalovaná uhradila právnenému predchodcovi žalobcu len sumu 241,64 eura, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu listom zo dňa 23.01.2020 žalovanej oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru č. 42776020350100 a to ku dňu 16.01.2020, ktorá zásielka sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila s tým, že ju adresát neprevzal v odbernej lehote.

13. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, konajúcou prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., Výpisu z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov dňa 21.06.2023, postúpil pôvodný veriteľ žalovanej pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto konania, na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Na základe návrhu pôvodného žalobcu preto súd uznesením sp. zn.: 16Csp/82/2022 – 199 zo dňa 28.09.2023 vyhovel návrhu, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca a to spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., pôvodne so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.11.2023.

14. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

20. Podľa § 2 písm. a), b), d) a e) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje

spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 20 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

30. Podľa § 151 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

31. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

32. Uzavretú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere súd posúdil jednak ako Zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale zároveň ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetný zmluvný vzťah súd posúdil aj v zmysle ustanovení Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

33. V prejednávanej veci sa súd v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu, ktorú súd skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej má súd za preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvných vzťahov, plnenia z ktorých zmluvných vzťahov sú predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením jednotlivých zmlúv.

34. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023. V prípade bankových pohľadávok je však potrebné okrem § 524 Občianskeho zákonníka aplikovať aj § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v tomto ustanovení, keďže splnenie týchto podmienok je predpokladom platného postúpenia pohľadávky banky voči dlžníkovi na tretí subjekt. Z § 92 ods. 8 Zákona o bankách okrem iného vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, pričom tiež uvádza, že týmto ustanovením nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa § 17 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Touto právnou úpravou mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po zákonom určenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Takáto právna úprava by mala bankové inštitúcie motivovať k tomu, aby vyvinuli kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní záväzku zo strany dlžníka, aby pasívna banka v tomto smere nemala za následok, že sa počas trvania záväzkového vzťahu budú pripisovať na účet dlžníka poplatky, úroky z omeškania a iné sankcie. Aj samotný Zákon č. 129/2010 Z. z., na ktorý Zákon o bankách odkazuje, v § 17 ods. 1 uvádza ako jednu z podmienok postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že musí ísť o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

35. V konaní však nebolo preukázané, že žalobcom uplatnené pohľadávky boli v čase ich postúpenia splatné tak, ako to vyžaduje nielen Zákon o bankách ale aj Zákon o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu súdu síce predložil „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.01.2020“, ktorým súčasne vyzval žalovanú na úhradu dlhu vo výške 828,49 eura ako aj „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.01.2020“, ktorým zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlhu vo výške 818,09 eura, avšak nijakým spôsobom nepreukázal, že dodržal postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

36. Právna úprava zosplatenia je v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy obsiahnutá jednak v § 565 ako aj v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak ide o plnenie v splátkach zo spotrebiteľskej zmluvy, môže totiž veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené a to súčasne za splnenia podmienok obsiahnutých v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Právo veriteľa na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru je zakotvené v bode 7.1 zmluvy označenej ako „Následky porušenia povinnosti klienta“. Ak chce však veriteľ uplatniť právo na zaplatenie celého dlhu, môže tak urobiť len v prípade, ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a ak zároveň dlžníka upozornil, že si právo na zaplatenie celého dlhu uplatňuje. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva vo vzťahu k dlžníkovi vopred notifikovať a to najmenej v 15 – dňovej lehote. Po uplynutí notifikačnej lehoty sa právo veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa stáva účinným, pričom dlžník môže stratu výhody splátok odvrátiť tým, že zaplatí dlžnú splátku.

Z uvedeného tak vyplýva, že splnenie podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je predpokladom platného zosplatnenia pohľadávky.

37. V konaní však nebolo preukázané, že si veriteľ notifikačnú povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka splnil, keď súdu žiadne takéto upozornenie adresované žalovanej nepredložil. V zmysle uvedených skutočností tak dospel súd k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že by boli postupované pohľadávky v čase ich postúpenia splatné tak, ako to vyžaduje nielen Zákon o bankách, ale aj Zákon o spotrebiteľských úveroch, keď žalobca nepreukázal platné zosplatnenie poskytnutých spotrebiteľských úverov a rovnako tak nepreukázal ani to, že by došlo k zániku zmluvy niektorým zo spôsobov uvedených v bode 9. zmluvy.

38. Postúpenie bankových pohľadávok bez splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách s poukazom na § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. je tak potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tento právny úkon je tak v časti pohľadávok, ktoré sú predmetom tohto konania, absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetných pohľadávok je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovanej, a preto súd žalobu žalobcu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol. Keďže súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému zosplatneniu úverov pre nedodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, súd sa so skutočnosťou, či bol právny predchodca žalobcu vôbec oprávnený predmetné úvery zosplatniť a to s poukazom na § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., z dôvodov hospodárnosti konania nezaoberal.

39. Súd svoje vyššie prezentované názory opiera aj o rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, v ktorom sa najvyšší súd vysporiadal s podmienkami, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou a síce, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).

40. V súvislosti s argumentáciou žalobcu ohľadom § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn.: 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“.

41. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovanej na pojednávaní, v zmysle ktorého je ochotná platiť každý mesiac, keby sa dalo splátkovým kalendárom, súd udáva, že toto nemožno považovať za taký prejav vôle, ktorý by vyvolával právne účinky predpokladané v § 282 CSP. Vzhľadom na závažnosť inštitútu uznania nároku so súčasným prihladením na skutočnosť, žalovaná má postavenie spotrebiteľa a tzv. „slabšej stany“, je nutné dôsledne vyžadovať splnenie náležitostí uznávacieho prejavu, keď uznanie nároku ako celku, zahŕňa tak uznanie základu nároku ako aj jeho výšku. Prejav žalovanej prezentovaný na pojednávaní nie je jednoznačný tak, aby z neho bolo možné usúdiť, že jej úmyslom bolo uznanie základu a aj výšky nároku a teda vyvodzovať z neho účinky podľa § 282 CSP. Aj pre prípad, že by jej prejav napĺňal požiadavky uznávacieho prejavu, súd poukazuje na právne závery obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zverejneného pod poradovým (publikačným) číslom: 13/1988, podľa ktorého uznanie nároku účastníkom v priebehu občianskeho súdneho konania musí súd zhodnotiť v zmysle ustanovenia § 132 O. s. p. (teraz § 191 CSP, pozn.) teda v súvislosti s výsledkami vykonaného dokazovania, prihliadajúc na všetko, čo vyšlo za konania najavo. V prejednávanej veci dospel súd na základe vykonaného dokazovania k záveru, že postúpenie pohľadávok je v rozpore so zákonom a tento právny úkon je tak v časti pohľadávok, ktoré sú predmetom tohto konania absolútne neplatný, v dôsledku čoho by tak rozsudok pre uznanie bol v rozpore s hmotným právom. V tomto smere súd poukazuje ďalej na právne závery obsiahnuté v rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 6CoCsp/62/2020 zo dňa 08.06.2021: „Odvolací súd zastáva názor, že aj keď to výslovne Civilný sporový poriadok neuvádza, je v súlade so zásadou spravodlivosti, že súd nesmie rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, pokiaľ spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná alebo zmluva, z ktorej je odvodzovaný žalobou uplatňovaný nárok, ktorý je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy (ako v tu prejednávanej veci zmluva o postúpení pohľadávky, pričom pohľadávka vznikla zo spotrebiteľskej zmluvy), je absolútne

neplatným právnym úkonom. Odvolací súd tento názor odvodzuje zhodne so súdom prvej inštancie z tej skutočnosti, že súdy sú povinné v spotrebiteľských sporoch chrániť slabšiu stranu, a to aj tým, že z úradnej povinnosti prihliadajú na existenciu takýchto zmluvných podmienok a na absolútnu neplatnosť právnych úkonov, z ktorých sa žalobou uplatnený nárok vyvodzuje, a to práve s poukazom na ust. § 295 CSP, ako aj § 298 CSP, v zmysle ktorého súd môže v rozsudku aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka je neprijateľná. Súd prvej inštancie napriek písomným podaniam žalovanej, ktoré nespochybňovali žalobou uplatnený nárok a vyjadrovali jej vôľu dlh uhradiť v splátkach, postupoval správne, ak skúmal platnosť právneho úkonu (zmluvy o postúpení pohľadávky), z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok a po zistení, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, nerozhodol rozsudkom pre uznanie, ale žalobu zamietol a svoj postup, prečo uznávaciemu prejavu žalovanej nepriznal procesnoprávne účinky, náležite uviedol v odôvodnení rozsudku. Vydaný rozsudok pre uznanie by v tomto prípade bol v rozpore s hmotným právom. Vychádzajúc z písomných podaní žalovanej ako spotrebiteľky v tomto konaní odvolací súd dopĺňa, že podľa obsahu týchto podaní a spôsobu vyjadrovania žalovanej je možné konštatovať, že žalovaná nemohla mať vedomosť o právnych následkoch jej prejavu, že je si vedomá, že musí svoj dlh uhradiť. Je zjavné, že nejde o osobu znalú práva a aj keď žalobou uplatnenú pohľadávku nepoprela, má právo na súdnu ochranu ako spotrebiteľ a nemôže byť zaviazaná na úhradu akéhokoľvek dlhu, teda aj takého, ktorý je vyvodzovaný z neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky.“

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Nárok na náhradu trov konania posúdil súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná bola tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanej v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, v dôsledku čoho si ich vyslovene pre prípad úspechu ani neuplatňovala, súd rozhodol, že žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).